

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ZAŠTITU
KLASA 89 (1)

INDUSTRISKE SVOJINE
IZDAN 1. FEBRUARA 1929.

PATENTNI SPIS BR. 5454.

The International Sugar and Alcohol Company Ltd., London.

Postupak za preobraćanje drveta u šećer.

Prijava od 17. juna 1927.

Važi od 1. novembra 1927.

Traženo pravo prvenstva od 7. jula 1926. (Nemačka.)

Poznato je da se drvo na običnoj temperaturi sa hlorovodoničnom kiselinom koncentracije veće od 39% okludira i saharifikuje.

Po prvobitnom postupku drveno brašno se sa suviškom 40% hlorovodonične kiseline obradjuje i to oko 100 delova drveta sa 700—1000 delova hlorovodonične kiseline. Obrada je vršena u bateriji difuzora u kojima je drveno brašno bilo u dodiru sa visoko koncentrisanom hlorovodoničnom kiselinom, sve dok se nije završilo preobraćanje u šećer. Potom se odvajao rastvor drvenog šećera od nerastvorljivog ostatka istiskivanjem pomoću 40% hlorovodonične kiseline.

Kod jednog drugog poznetog postupka posred visoko koncentrisane hlorovodonične kiseline upotrebljen je još i gas hlor-vodonika i time količina tečne hlorovodonične kiseline znatno smanjivala. Drvo se potom moglo saharifikovati pošto se 100 delova isio kvase sa 70—100 delova 40%-tne hlorovodonične kiseline i masa potom bogatila sa oko 20 delova gase hlorovodonika. Kod ovog načina rada, drvo je prvo mešano sa jakom hlorovodoničnom kiselinom i nešto gase hlor-vodonika (pri stupnju postupka). Pošećeravanje vlažne smeše vršeno je prvenstveno u tankim slojevima za vreme dodavanja glavne količine gase hlor-vodonika u drugom stupnju postupka. Ako je pošećeravanje završeno, onda se po istiskivanju glavne količine hlor-vodonika u trećem stupnju vršilo izdvajanje postalog drvenog šećera.

Ovim proučenjakom su obe ova poznata postupka poboljšana u tehničkom pogledu.

Ostaje se pri upotrebi male količine 40%-tne hlorovodonične kiseline i pri tom prolazi sa manje hlor-vodonikom u gasu, sa manjom, aparaturom sa dva stupnja postupka. Ovo se omogućava time što se poslednji deo pošećeravanja kombinuje sa razdvajanjem šećernog rastvora od ostatka. Odvajanje i istovremeno ispiranje vrši se hlorovodoničnom kiselinom, čija je koncentracija ntža od koncentracije prvobitno upotrebljene hlorovodonične kiseline; visina koncentracije upravlja se prema tome kako je vodjen predhodni rad.

Za novi postupak dovoljno je, na pr. za 100 delova drveta početi sa 40—60 delova jake hlorovodonične kiseline i 15 delova gase hlor-vodonika. U ovoj meri sa kisetinom potopljena drvena masa prima i sa vazduhom razredjenu gasnu struju tako, da postaje znatan tehnički napredak, name, da se može upotrebiti razredjeni hlor-vodonik. Čim je sa kiselinom ovlažena drvena masa epsorbovala navedenu količinu hlor-vodonika gase, ona se vodi direktno u bateriju difuzora, gde ona bez mešanja ostaje izvesno vreme nedirnuta. Usled upotrebe male količine hlor-vodonika gase to se pošećeravanje tom prilikom, ne može privesti sasvim kraju. Ako sed još umereno koncentrisana tečna hlorovodonična kiselina dejstvuje onda je okluzija gotova potpuna. Izvodjenje ovog dela pošećeravanja, vrši se kao što je pomenuto istovremeno sa istiskivanjem šećernog rastvora u difuzionoj bateriji.

Što se više hlor-vodonik upotreti u prvom stupnju u toliko, narevno, mogu biti na kraju u difuzionoj bateriji upotrebljene kiseline.

Kod ove vrste difuzionog rada u samoj bateriji vrši se povećanje koncentrisanja na posletku uvedene kiseline iz materijala bogatog hlor-vodonikom, koji je unet u difuzore usled čega se može završiti sa pošećeravanjem. Nasuprot u početku pomenutog difuzionog rada sa prethodno neobradjenim drvetom i bez dodavanja hlor-vodonika gase postoji ta dobit, što je manja difuziona baterija dovoljna za isti efekat ili sa jednakom baterijom, može se postići veći efekat. Kako pak za vreme prethodne obrade jedan deo samog pošećeravanja počinje, to je sad dovoljno kratko vreme obrade u difuzionoj bateriji. Odavde imamo, da se po ovom poslupku za vreme od 24 časa mogu napuniti 10—12 difuzora odnos. isprazniti, dok je raniji efekat bio ograničen samo na 4—6 difuzora. Dalja korist odnosno ekonomije hlorovodonične kiseline rezultira iz toga što se, što je već gore rečeno, može upotrebili osim 40 procenatna hlorovodonična kiselina i niže koncentrisana hlorovodonična kiselina kao i razredjeni gas hlor-vodonika, koji se oba talože pri izradi 40% hlorovodonične kiseline.

Već je do sad celulozni materijal radi dobijanja šećera, prvo na običnoj temperaturi hemiski okludiran sa visoko koncentrisanom mineralnom kiselinom t. j. preobraćan u rastvorljiva jedinjenja i ove su onda materije zagrevanjem prevodjene u šećer sa vrlo razredjenom kiselinom i pod pritiskom.

Gore opisani novi poslupak se u osnovi razlikuje od gore opisanog poslupka. Ovde se prvo upotrebljenom visoko-koncentrisanom hlorovodoničnom kiselinom pored gase hlor-vodonika hemiski menja samo jedan deo

date celuloze. Drugi stupanj dejstva kiseline ima ovde sasvim drugi zadatak nego kod poznatih poslupaka i prema tome su i radni delovi sasvim drugi. I u drugom stupnju upotrebljena slabija hlorovodonična kiselina mora još uvek biti koncentrisana hlorovodonična kiselina (preko 35%). Njeno dejstvo teče bez dovoda toplote i bez povećanja pritiska.

Primer izvodjenja: Na 100 delova strugotina pušta se da dejstvuje 50 delova visoko koncentrisane t. j. 40% hlorovodonične kiseline i 15 delova hlor vodonika u gasnom stanju. Posle nekoliko časova jedna trećina celuloze iz drveta otišla je u rastvor i pretvorila se u šećer. Još u drvetu zaostali deo celuloze pošećeruje se potpuno sa 38% hlorovodoničnom kiselinom. Temperatura može biti izmedju 15 i 25° C. Povećani pritisak ne mora se upotrebiti.

Patentni zahtevi:

1. Postupak za pošećeravanje drveta sa jako koncentrisanom hlorovodoničnom kiselinom (na pr. 40%) i gasom hlor-vodonika, naznačen time, što se pošećeravanje počinje sa takvim količinama hlorovodonične kiseline i hlor vodonika gase, koje nisu dovoljne za potpuno pošećeravanje, i što se onda pošećeravanje završava upotreboom hlorovodonične kiseline sa umerenom koncentracijom (preko 35%).

2. Postupak po zahtevu 1, naznačen time što za dovršavanje pošećeravanja potrebna, umereno koncentrisana hlorovodonična kiselina istovremeno služi za odvajanje rastvorenog šećera od ostatka.